

4.10.2010

B7-0541/2010 }
B7-0542/2010 }
B7-0543/2010 }
B7-0544/2010 }
B7-0545/2010 } RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 4,

til erstatning af beslutningsforslag af:

PPE (B7-0541/2010)

S&D (B7-0542/2010)

ALDE (B7-0543/2010)

Verts/ALE (B7-0544/2010)

GUE/NGL (B7-0545/2010)

om Verdensdagen mod dødsstraf

Eduard Kukan, Andrzej Grzyb, Laima Liucija Andrikienė, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Monica Luisa Macovei, Cristian Dan Preda, Jacek Protasiewicz

for PPE-Gruppen

Richard Howitt, Véronique De Keyser, Ana Gomes, Raimon Obiols, Maria Eleni Koppa, Marc Tarabella

for S&D-Gruppen

Marietje Schaake, Edward McMillan-Scott, Ramon Tremosa i Balcells, Graham Watson, Sarah Ludford, Anneli Jäätteenmäki, Leonidas Donskis, Norica Nicolai, Marielle De Sarnez, Louis Michel

for ALDE-Gruppen

Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Nicole Kiil-Nielsen, Frieda Brepoels,

RC\833547DA.doc

PE450.364v01-00}
PE450.365v01-00}
PE450.366v01-00}
PE450.367v01-00}
PE450.368v01-00} RC1

**Raül Romeva i Rueda, Ulrike Lunacek, Michail Tremopoulos, Bart Staes,
Franziska Keller, Keith Taylor, Jan Philipp Albrecht**

for Verts/ALE-Gruppen

**Marie-Christine Vergiat, Søren Bo Søndergaard, Rui Tavares, Bairbre de
Brún**

for GUE/NGL-Gruppen

Fiorello Provera

for EFD-Gruppen

RC\833547DA.doc

PE450.364v01-00}
PE450.365v01-00}
PE450.366v01-00}
PE450.367v01-00}
PE450.368v01-00} RC1

DA

Europa-Parlamentets beslutning om Verdensdagen mod dødsstraf

Europa-Parlamentet,

- der henviser til protokol nr. 6 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder vedrørende afskaffelse af dødsstraf af 28. april 1983,
- der henviser til anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der sigter mod afskaffelse af dødsstraf, af 15. december 1989,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om afskaffelse af dødsstraf, navnlig beslutningen af 26. april 2007 om initiativet til et universelt moratorium for dødsstraf¹,
- der henviser til sine beslutninger af 26. november 2009 om Kina: mindretallets rettigheder og anvendelse af dødsstraf², af 20. november 2008 om dødsstraf i Nigeria³, af 17. juni 2010 om henrettelser i Libyen⁴, af 8. juli 2010 om Nordkorea⁵, af 22. oktober 2009 om Iran⁶, 10. februar 2010 om Iran⁷ og af 8. september 2010 om menneskerettigheder i Iran, særlig sagerne Sakineh Mohammadi Ashtiani og Zahra Bahrami⁸,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 med opfordring til et moratorium for dødsstraf og Generalforsamlingens resolution 63/168 med opfordring til gennemførelse af resolution 62/149 af 2007,
- der henviser til FN's Generalsekretærs beretning af 11. august 2010 til Generalforsamlingen om moratorier for anvendelse af dødsstraf (A/65/280),
- der henviser til FN's Generalsekretærs beretning af 16. juli 2010 om dødsstraf til det 15. møde i Menneskerettighedsrådet (A/HRC/15/19),
- der henviser til det indlæg, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik holdt på plenarmødet den 16. juni 2010 om menneskerettigheder med påmindelse om, at ophævelsen af dødsstraffen på verdensplan er en prioritet for EU og for hende selv personligt;
- der henviser til erklæringen af 19. oktober 2009 fra Europa-Parlamentets formand, Jerzy Buzek, indeholdende en kraftig appel om ophævelse af dødsstraf,
- der henviser til sluterklæringen fra den fjerde verdenskongres mod dødsstraf, der blev afholdt

¹ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 775.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0105.

³ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 71.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0246.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0290.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0060.

⁷ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0016.

⁸ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0310.

i Genève den 24.-26. februar 2010, hvori der opfordres til en universel afskaffelse af dødsstraffen,

- der henviser til resolutionen af 2008 fra Den Afrikanske Kommission om Menneske- og Folkerettigheder, resolutionen af 2009 fra OSCE's Parlamentariske Forsamling om et moratorium for dødsstraf og til andre regionale initiativer såsom dem, der er truffet af Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder,
  - der henviser til den reviderede og opdaterede udgave af EU's retningslinjer om dødsstraf, som blev vedtaget af Rådet den 16. juni 2008,
  - der henviser til Verdensdagen mod dødsstraf og indførelsen af en europæisk dag mod dødsstraf den 10. oktober hvert år,
  - der henviser til artikel 2 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at EU er stærkt engageret i indsatsen for at afskaffe dødsstraf og stræber efter at opnå en universel accept af dette princip,
- B. der henviser til, at EU er den førende institutionelle aktør i kampen mod dødsstraf på verdensplan, og at indsatsen på dette område er en hovedprioritet i dens eksterne menneskerettighedspolitik; der henviser til, at EU samtidig er den førende donor til de civilsamfundsorganisationer rundt om i verden, der arbejder for at afskaffe dødsstraffen,
- C. der anser dødsstraffen for at være den ultimative grusomme, umenneskelige og nedværdigende straf, der krænker retten til liv, som er fastlagt i verdenserklæringen om menneskerettigheder, og at forvaringsvilkårene, som en beslutning om dødsstraf medfører, udgør en form for tortur, som er uacceptabel for stater, der respekterer menneskerettighederne,
- D. der henviser til, at flere forskellige undersøgelser har vist, at dødsstraffen ikke har nogen indvirkning på tendenserne inden for voldskriminalitet,
- E. der henviser til, at der findes beviser for, at dødsstraffen først og fremmest berører underprivilegerede personer,
- F. der henviser til, at bestemmelserne i protokol 6 og 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention forbyder stater, der er medlem af Europarådet, at anvende dødsstraf,
- G. der henviser til, at EU arbejder for moratorier for anvendelsen af dødsstraf i tredjelande og på længere sigt for dens afskaffelse og for ratificering af de relevante FN- og andre internationale instrumenter, især den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som foreskriver afskaffelsen af dødsstraf,

- H. der henviser til, at afskaffelsen af dødsstraf er et prioriteret støtteområde for Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), som siden 1994 har finansieret mere end 30 projekter over hele verden, med et samlet budget på over 15 mio. EUR,
- I. der henviser til, at indgåelsen af handelsaftaler og mere generelt internationale aftaler med tredjelande efter Lissabontraktatens ikrafttræden skal godkendes af Parlamentet,
- J. der henviser til, at statutterne for henholdsvis Den Internationale Straffedomstol, Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Det Tidligere Jugoslavien, Den Internationale Krigsforbryderdomstol for Rwanda, Den Særlige Domstol for Sierra Leone, de særlige dommerkollegier for alvorlige forbrydelser i Dili i Timor-Leste, og de særlige instanser under de cambodjanske domstole (ECCC), udelukker dødsstraf for krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og folkemord, som er de mest alvorlige af de forbrydelser under deres jurisdiktion, som ligger det internationale samfund på sinde,
- K. der henviser til, at FN's Generalforsamling i 2007 og 2008 vedtog de historiske resolutioner 62/149 og 63/168, der kræver et verdensomspændende moratorium for henrettelser og i sidste ende sigter mod afskaffelse af dødsstraf, og at antallet af lande, der støtter disse resolutioner, er steget, samt at resolution 63/168 således kunne vedtages med et overvældende flertal på 106 stemmer for, 46 imod og 34 stemmeundladelser,
- L. der henviser til, at der fra den fjerde verdenskongres mod dødsstraf, som fandt sted i Genève i februar 2010, rettedes en appel til de stater, som de facto har afskaffet dødsstraffen, om også at afskaffe den ved lov og indarbejde spørgsmålet om universel afskaffelse i deres internationale forbindelser, og til de internationale og regionale organisationer om at støtte den universelle afskaffelse ved at vedtage resolutioner om et moratorium for henrettelser,
- M. der henviser til, at 154 stater i verden har afskaffet dødsstraffen i praksis eller ved lov, hvoraf 96 har afskaffet den for alle lovovertrædelser, 8 har bevaret den for særlige forbrydelser såsom krigsforbrydelser, og 6 har indført et moratorium for henrettelser, medens 44 har afskaffet den i praksis (dvs. de har ikke foretaget nogen henrettelser i de sidste ti år, eller de har bindende forpligtelser til ikke at anvende dødsstraffen),
- N. der henviser til, at mere end 100 lande, der har bibeholdt dødsstraf for forbrydelser, har forbudt henrettelse af ungdomsforbrydere; understreger dog, at et mindre antal lande fortsat henretter børn, der har begået kriminalitet, hvilket er i skarp modstrid med folkeretten, især artikel 6, stk. 5, i den **internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder**; understreger navnlig, at Iran tilbageholder det største antal mindreårige,
- O. der henviser til, at der på nuværende tidspunkt befinder sig dusinvis af bekræftede tilfælde af europæiske statsborgere, der sidder på dødsgange eller afventer henrettelse rundt omkring i verden, og at det i denne forbindelse er yderst nødvendigt at konsolidere og styrke EU's reaktion på eventuelle henrettelser af europæiske statsborgere,
- P. der henviser til, at formanden for Statsdumaen i Den Russiske Føderation, Boris Gryzlov, på et møde i Moskva den 23. marts 2010 med medlemmer af overvågningsudvalget fra Europarådets Parlamentariske Forsamling udtalte, at Rusland havde undladt at ratificere den sjette protokol til den europæiske menneskerettighedskonvention vedrørende afskaffelse af

dødsstraf i lyset af terrortruslerne i landet,

- Q. der henviser til, at parlamentet i Kirgisistan den 11. februar 2010 ratificerede den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder om afskaffelse af dødsstraf, og at det endelige forfatningsudkast, som bl.a. forbyder dødsstraf og nu er vedtaget, blev offentliggjort af den midlertidige regering i Kirgisistan den 21. maj 2010,
- R. der henviser til, at 43 lande i verden fortsat anvender dødsstraf, og at det højeste antal henrettelser fandt sted i Kina, Iran og Irak; samt at Kina var ene om at gennemføre ca. 5.000 henrettelser eller 88 % af det samlede antal i verden, og til, at Iran har henrettet mindst 402 personer, Irak mindst 77 og Saudi-Arabien mindst 69,
- S. der henviser til, at Iran stadig anvender dødsstraf ved stening, hvilket er i modstrid med den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- T. der henviser til, at de statslige myndigheder i Nordkorea systematisk udfører stats sanktionerede drab, og at retsvæsenet er underlagt staten, og til, at dødsstraf anvendes for en lang række forbrydelser mod staten og jævnlige udvides i straffeloven, mens borgerne, herunder børn, tvinges til at overvære offentlige henrettelser,
- U. der henviser til, at i Japan holdes fanger og deres pårørende og advokater hen i uvished om den skæbnesvangre dag, indtil den oprinder,
- V. der henviser til, at Iraks regeringsråd for nylig stadfæstede dødsdommene over mindst 900 fanger, heriblandt kvinder og børn,
- W. fremhæver, at Belarus fortsat er det eneste europæiske land, der opererer med dødsstraf i praksis; der henviser til, at såvel Europarådets Parlamentariske Forsamling som EU gentagne gange har appelleret til Belarus om at afskaffe dødsstraffen; der henviser til, at de nærmere detaljer vedrørende dødsstraf i Belarus er hemmelige, at dødsdomme ifølge straffeloven fuldbyrdes under diskrete former ved skydning, hvorefter fængslets ledelse underretter dommeren om henrettelserne, og dommeren underretter de pårørende; der henviser til, at de pårørende ikke får liget udleveret til begravelse, og at begravelsesstedet ikke oplyses,
- X. der henviser til, at 35 af USA's 50 delstater har dødsstraf, men at fire af dem ikke har foretaget nogen henrettelser siden 1976; der henviser til, at antallet af henrettelser i 2009 steg til 52 efter udløbet af et de facto-moratorium, der var gældende fra september 2007 til maj 2008, mens antallet af dødsdomme i USA for syvende år i træk faldt, nemlig til 106,
- Y. der henviser til, at nogle delstater, herunder Montana, New Mexico, New Jersey, New York, North Carolina og Kentucky, har truffet foranstaltninger imod dødsstraf i form af bl.a. et moratorium for henrettelser eller bestemmelser om afskaffelse, men fordømmer henrettelserne af Teresa Lewis i delstaten Virginia og Holly Wood i Alabama trods beviser for, at de begge var mentalt retarderede personer, og fremhæver sagerne om Mumia Abu-Jamal, der afventer henrettelse i Pennsylvania, og Troy Davis i Georgia,

RC\833547DA.doc

PE450.364v01-00}
PE450.365v01-00}
PE450.366v01-00}
PE450.367v01-00}
PE450.368v01-00} RC1

1. bekræfter sin mangeårige modstand mod dødsstraf i alle sager og under alle omstændigheder og understreger endnu en gang, at afskaffelse af dødsstraffen bidrager til at fremme den menneskelige værdighed og den gradvise udvikling af menneskerettighederne;
2. fordømmer alle henrettelser, hvor de end finder sted; opfordrer på det kraftigste EU og dets medlemsstater til at håndhæve FN's resolution om et universelt moratorium for henrettelser med henblik på en fuldstændig afskaffelse af dødsstraffen i de lande, der stadig anvender den; opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage skridt, der kan sikre en gradvis indskrænkning af dens anvendelse, og samtidig insistere på, at den anvendes i henhold til internationale minimumsstandarder; udtrykker dyb bekymring over idømmelsen af dødsstraf til mindreårige og personer, der er mentalt eller psykisk handicappede, og kræver et øjeblikkeligt og definitivt stop for dette;
3. opfordrer indtrængende EU til at benytte alle de instrumenter, det råder over inden for diplomati og udviklingsbistand, til at arbejde hen imod en afskaffelse af dødsstraffen;
4. opfordrer de stater, der anvender dødsstraf, til straks at indføre et moratorium for henrettelser; tilskynder endvidere lande som Kina, Egypten, Iran, Malaysia, Sudan, Thailand og Vietnam til at udgive officielle statistikker over deres brug af dødsstraf; opfordrer også indtrængende Nordkorea til øjeblikkeligt og definitivt at indstille offentlige henrettelser; opfordrer Japan til at kaste lys over dets henrettelsessystem;
5. opfordrer de stater, der ikke har afskaffet dødsstraffen, til at respektere de sikkerhedsgarantier, som FN's Økonomiske og Sociale Råd har fastlagt for beskyttelse af rettighederne for personer, der risikerer dødsstraf; opfordrer Rådet og Kommissionen til at tilskynde de lande, som endnu ikke har undertegnet og ratificeret den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om civile og politiske rettigheder, til at gøre dette, og de medlemsstater, som ikke har undertegnet protokol nr. 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention vedrørende dødsstraf, til at gøre dette;
6. opfordrer OSCE-staterne, især USA og Belarus, til straks at indføre et moratorium for henrettelser;
7. Opfordrer Kasakhstan og Letland til at ændre de bestemmelser i deres nationale ret, der giver mulighed for fortsat at idømme dødsstraf for visse forbrydelser under særlige omstændigheder;
8. tilskynder kraftigt EU-medlemsstaterne og alle stater, der støttede FN's Generalforsamlings resolutioner fra 2007 og 2008 til, inden for rammerne af en styrket, tværregional alliance, at fremlægge en tredje resolution om dødsstraf på den 65. Generalforsamling, idet den skal prioritere følgende punkter:
  - afskaffelse af "statshemmeligheder" vedrørende dødsstraf
  - et embede som særlig udsending, der ikke blot skal overvåge situationen og udøve politisk pres for at udvirke øget gennemsækelighed inden for dødsstrafsystemerne, men også fortsætte med at overtale dem, der bibeholder dødsstraf, til at vedtage FN's linje om et moratorium for henrettelser med henblik på afskaffelse af dødsstraffen

- de "mest alvorlige forbrydelser", der udgør tærsklen for lovlig anvendelse af dødsstraf;
- 9. opfordrer OSCE-medlemsstaterne til at tilskynde Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder og OSCE's missioner til i samarbejde med Europarådet at gennemføre oplysningskampagner vendt mod anvendelsen af dødsstraf, især over for medierne, retshåndhævende myndigheder, politiske beslutningstagere og den almindelige befolkning;
- 10. opfordrer de OSCE-stater, der bibeholder dødsstraf, til at forvalte oplysninger om dødsstraf på gennemsigtig vis og fremlægge oplysninger for offentligheden om identiteten af personer, der dødsdømmes eller henrettes og om anvendelsen af dødsstraf, i overensstemmelse med OSCE-forpligtelserne;
- 11. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til, navnlig i forbindelse med oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten, at udstikke retningslinjer for en omfattende og effektiv EU-politik om dødsstraf, for så vidt angår de dusinvis af bekræftede tilfælde, hvor europæiske statsborgere risikerer henrettelse i tredjelande, idet denne politik skal omfatte stærke og styrkede mekanismer for identifikation, ydelse af juridisk bistand samt juridisk intervention og diplomatisk repræsentation fra EU's side;
- 12. støtter endvidere op om den indsats, der gøres af de ikke-statslige organisationer, der arbejder for afskaffelse af dødsstraf, herunder Hands Off Cain, Amnesty International, Penal Reform International, Verdenskoalitionen mod Dødsstraf, Den Internationale Helsingforsføderation for Menneskerettigheder, Sant'Egidio og Reprieve; glæder sig over og støtter de henstillinger vedrørende EU-instrumenter, der indgår i bekæmpelsen af dødsstraf, som blev fremsat på det 12. forum om menneskerettigheder for EU-baserede ikke-statslige organisationer;
- 13. giver tilsagn om at følge spørgsmålet om dødsstraf og rejse konkrete sager over for de pågældende nationale myndigheder og at overveje mulige initiativer og ad hoc-missioner i lande, der fortsat anvender dødsstraf, med henblik på at opfordre regeringerne til at vedtage et moratorium for henrettelser med henblik på helt at afskaffe dem;
- 14. anmoder Rådet og Kommissionen om i forbindelse med indgåelse af aftaler med lande, der stadig anvender dødsstraf eller som ikke har undertegnet moratoriet med henblik på at afskaffe dødsstraffen, at rette en stærk appel til dem om at gøre dette;
- 15. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne til fortsat at tale med én stemme og at holde sig for øje, at resolutionens politiske kernepunkt skal være vedtagelse af et verdensomspændende moratorium som et afgørende skridt hen imod afskaffelse af dødsstraf;
- 16. opfordrer specifikt næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at vise, at hun anser afskaffelsen af dødsstraf for en politisk prioritet ved systematisk at inddrage dette spørgsmål i de politiske forbindelser med lande, der bibeholder dødsstraf og gennem regulære, personlige henvendelser med forbøn for personer, der risikerer snart at blive henrettet;

17. minder om, at den fuldstændige ophævelse af dødsstraf er et af hovedmålene for EU's menneskerettighedspolitik; mener, at dette mål kun kan nås gennem tæt samarbejde mellem staterne, uddannelse, offentlige oplysningskampagner om spørgsmålet, effektivitet og en virksomhedsfuld indsats;
18. opfordrer til et regionalt samarbejde med henblik herpå; gør opmærksom på, at f.eks. Mongoliet formelt har indført et moratorium for henrettelser i januar 2010, og at flere andre lande med dødsstraf som en positiv følge heraf er begyndt overveje, om denne form for straf er forenelig med deres forfatning;
19. opfordrer Rådet og Kommissionen til at indkredse måder til forbedring af anvendelsen og virkningerne af EU's retningslinjer om dødsstraf i forbindelse med den igangværende gennemgang af EU's menneskerettighedspolitik, især i lyset af den planlagte revision af retningslinjerne i 2011;
20. opfordrer Rådet og Kommissionen til at anvende Verdensdagen og den europæiske dag mod dødsstraf til bl.a. at fremhæve sagerne vedrørende Sakineh Mohammadi Ashtiani, Zahra Bahrami, Mumia Abu-Jamal, Troy Davis, Oleg Grishkovstov, Andrei Burdyko, Ebrahim Hamidi, Suliamon Olyfemi og Siti Zainab Binti Duhri Rupa;
21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, regeringerne og parlamenterne i EU's medlemsstater, FN's generalsekretær, formanden for FN's Generalforsamling og regeringerne i FN's medlemsstater.